

лъкъ* въ Балкана, като възстанници и войводи. И дѣйстви- телно, както се каза по-рано, ако Х. Димитровиятъ планъ да се озове въ Сливенъ въ 1868 г. би успѣлъ, то почти всички българи казаци щѣли сж да се присѣдинятъ къмъ въз- станието. Споменатиятъ *Гунчо всйвода* е ималъ споразумение съ нѣкои отъ тѣхъ и ги е чакалъ на Катъговскитѣ полени.

Истинскитѣ заслуги на българитѣ въ Казакъ алай къмъ султана се състоятъ въ избиването на турскитѣ разбойници по Балкана.

Ако вѣрваме на думитѣ на *Филипъ Тотю*, прѣзъ май 1867 г., когато той билъ въ Хаинкювския боазъ съ голѣма чета и чакалъ присѣдиняването на *Хитовъ* отъ Сливенъ, отправения срѣщу него Казакъ-алай е билъ прѣдвожданъ отъ дъщерята на *Чайковски*.¹⁾ По тоя случай Филипъ Тотю ѝ пратилъ едно прочувствено писмо. „Амазонката“ оста- нала трогната, уплашва се и се връща въ Сливенъ безъ да разпрѣсне четата.²⁾ Сжщиятъ тоя полкъ е унищожилъ раз- бойническата банда на турчина *Кувшчиолу*, която върлувала надъ Сливенъ и имала сношение съ разни бейове и даже съ Сливенскитѣ турски власти.³⁾ Въ походитѣ срѣщу тая банда е участвувалъ и синътъ на Чайковски — *Адамъ*. Другъ отъ офицеритѣ на квартируващия въ Сливенъ Казакъ-алай е билъ полякъ *Мизеевичъ*, който въ 1857 г. е билъ повиканъ отъ Митхадъ-паша да пази Балкана между Сливенъ и Тър- ново⁴⁾.

Когато Х. Димитъръ миналъ Дунава въ 1863 г., много отъ Сливенскитѣ „казаки“ влизатъ въ четата на *Гунчо*, която, както се каза, е чакала идването на Х. Димитъръ въ Сливенъ, за да подигнатъ наедно възстание тукъ. Вѣроятно прѣзъ сжщата година е била донесена отъ единъ еврейнъ нови- ната на Сливенския мютесарифинъ *Джевидъ паша* (замѣ- стникъ на *Мустафа ефенди*), че надъ Сливенъ се появили много възстанници, войводата на които билъ съ бинокль и т. н. *Джевидъ*, уплашенъ, отива заедно съ еврейна при Чай-

¹⁾ Сливенци и до днесъ я помнятъ, още повече, че тя била пър- вата жена, която тѣ видѣли да ѣзди на конь „аркърж“, както днеш- нитѣ английски и др „амазонки“. По-послѣ, тя се оженила за единъ лѣкарь-арменецъ въ Одринъ.

²⁾ Симиловъ за Ф. Тотю, 441 — 444.

³⁾ Гнѣзлото имъ било главно въ с. Чамъ Деро. Кувшчиолу е единъ отъ героитѣ на романа на Чайковски „България“, прѣведенъ отъ П. Папанчевъ, въ който главнитѣ дѣйствия се вършатъ въ Сливенъ и околнитѣ му села. Кувшчиолу е билъ убитъ отъ турчинъ, же- ната на когото пострадала отъ първия.

⁴⁾ Ср. бѣлѣжкитѣ ни въ „Свѣтлина“, год. XII, кн. XII, 5 — 8, по- даннитѣ на Цанковъ, който се срѣщналъ съ него по пята отъ Сливенъ за Свищояъ.